

Luxembourg, den 13. oktober 2022

Årsberetningen for 2021 De 10 oftest stillede spørgsmål

1. Hvad er Den Europæiske Revisionsrets rolle med hensyn til EU's regnskab?

Hvert år **kontrollerer vi EU's konsoliderede regnskab og afgiver erklæring** om tre forhold: om EU's regnskab er rigtigt, om dets indtægter blev inkasseret i overensstemmelse med reglerne, og om også dets betalinger blev foretaget i overensstemmelse med reglerne. Denne kontrol danner grundlag for vores **revisionserklæring**, som vi i medfør af artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal afgive til Europa-Parlamentet og Rådet.

I 2021 beløb EU's udgifter sig til **181,5 milliarder euro**, svarende til 1,3 % af den samlede bruttonationalindkomst for EU's medlemsstater. Når der tages hensyn til udgifterne vedrørende de midler, der er øremærket til genopretnings- og resiliensfaciliteten (46,5 milliarder euro), beløb EU's betalinger sig i 2021 til i alt 228,0 milliarder euro.

2. Hvordan er udgifterne i EU's genopretningspakke efter pandemien afspejlet i årsberetningen?

NextGenerationEU (NGEU) er en finansiel pakke, som omfatter flere programmer for støtte til EU-medlemsstaternes økonomiske genopretning efter covid-19-pandemien. Nogle af disse programmer finansieres under udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2021-2027 og følger gennemførelsesmodellen og reglerne for FFR. Genopretnings- og resiliensfaciliteten, som tegner sig for ca. 90 % af NGEU-finansieringen, gennemføres derimod på en måde, der er grundlæggende forskellig fra den måde, EU-budgettets udgifter gennemføres på under FFR. Modtagere af støtte under EU's budgetudgifter betales for at have iværksat visse aktiviteter eller godtgøres afholdte omkostninger, men under genopretnings- og resiliensfaciliteten betales medlemsstaterne for en tilfredsstillende opnåelse af forudfastsatte milepæle eller mål. Vi har derfor for første gang afgivet en **særskilte erklæring om udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten** og afsat et kapitel hertil i årsberetningen.

3. Hvad konkluderede Revisionsretten om 2021?

Vi har godkendt regnskabet for 2021 som **rigtigt** (afgivet en "blank erklæring"), sådan som vi har gjort det for hvert regnskabsår siden 2007. Vi konkluderede, at 2021-regnskabet i alt væsentligt gav et retvisende billede af EU's finansielle stilling, regnskabsårets resultater, pengestrømme og bevægelser på nettoaktiver.

Vi konstaterede, at indtægterne var uden væsentlig fejlforekomst. Med hensyn til udgifterne afgiver vi to særskilte erklæringer: én om EU-budgettet og én om genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Den samlede anslåede fejlforekomst i EU's budgetudgifter var 3,0 %. Dette udgør en stigning i forhold til 2019 og 2020, hvor den var 2,7 %. Som i de to foregående år konkluderede vi, at fejlen var gennemgribende, og vi afgav derfor en **afkræftende erklæring**.

Vi afgav for første gang en særskilt erklæring om udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten. Vores erklæring omfatter en enkelt betaling til en medlemsstat (Spanien) i

2021. Vi konstaterede, at én milepæl ikke var blevet opfyldt fuldt ud, men vi mener ikke, at effekten heraf var væsentlig, og afgav derfor en **blank erklæring**.

4. Hvad betyder vores skøn over fejlforekomsten?

De 3,0 % udgør vores skøn over, **hvor mange af midlerne der ikke skulle have været udbetalt** fra EU-budgettet, fordi de efter vores mening ikke blev brugt i overensstemmelse med EU-reglerne eller specifikke nationale regler i medlemsstaterne.

Typiske fejl var betalinger til støttemodtagere eller projekter, der ikke var støtteberettigede, eller betalinger til indkøb af tjenesteydelser eller varer og investeringer, der ikke var foretaget i fuld overensstemmelse med reglerne for offentlige indkøb.

5. Betyder det, at 3,0 % af EU-midlerne er blevet spildt?

Nej. Det ville være forkert at sige, for der er en vigtig forskel mellem "fejl" og "spild". I forbindelse med vores revision af EU's budgetudgifter undersøger vi, om EU-midlerne er blevet brugt i overensstemmelse med reglerne, om de afholdte omkostninger er beregnet korrekt, og om støtteberettigelsesbetingelserne er opfyldt. Hvis et eller flere af disse krav ikke er opfyldt, kalder vi det en "fejl". Det er sådan, vi er nået frem til de 3,0 %.

Selv om disse fejl vedrører betalinger til projekter eller støttemodtagere, der ikke opfyldte støtteberettigelsesbetingelserne, kan projekterne stadig give de tilsigtede fordele. I disse tilfælde var betalingerne kun delvis eller slet ikke lovlige og formelt rigtige, men de **kan ikke betragtes som spild**. Vi reviderede f.eks. et nødhjælpsprojekt i Irland. Vi konstaterede fejl i forbindelse med udbudsproceduren, som gjorde, at udgifterne ikke var berettigede til EU-finansiering, men projektet gjorde det alligevel muligt at tilbyde indkvartering (herunder måltider) til asylansøgere. Omvendt kan der dog godt være tale om spild, selv om udgifterne er fuldt ud lovlige og formelt rigtige. Vi har tidligere rapporteret om et eksempel, hvor havneinfrastruktur blev bygget uden at tage behørigt hensyn til de forventede fragtbody.

6. Er de konstaterede fejl udtryk for svig?

I de fleste tilfælde har vi ikke fundet tegn på dette. Svig er forsætlig vildledning for vindings skyld. Selv om det kan være svært at påvise svig gennem almindelige revisionshandlinger, konstaterer vi hvert år under vores revision tilfælde af formodet svig.

I 2021 rapporterede vi om 15 sager med mistanke om svig i de 743 transaktioner, vi reviderede. Vi indberettede disse sager til OLAF, Den Europæiske Unions Kontor for Bekæmpelse af Svig, som i det nødvendige omfang undersøger og følger op på dem i samarbejde med medlemsstaternes myndigheder. Vi indberettede samtidig en af disse sager til Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) sammen med en anden sag, som vi var stødt på i 2021.

7. Hvad menes der med "gennemgribende fejl" og udgifter "med høj risiko"?

Næsten to tredjedele af EU's budgetudgifter i 2021 blev anset for at være forbundet med høj risiko. Vi anslår fejlforekomsten i de samlede udgifter til 3,0 %, men den stiger til 4,7 %, når vi ser isoleret på udgifterne med høj risiko. Da denne type udgifter udgør en betydelig andel af de samlede udgifter (63,2 %), mener vi, at fejlen er gennemgribende, dvs. forekommer i hele den reviderede population eller i **en væsentlig del af den**.

Udgifter med høj risiko henviser primært til **EU's godtgørelse** af støtteberettigede omkostninger vedrørende støtteberettigede aktiviteter (i henhold til komplekse regler). F.eks. ydes der godtgørelser i forbindelse med forskningsprojekter (under "Det indre marked, innovation og det digitale område"), investeringer i regionaludvikling og landdistriktsudvikling ("Samhørighed,

resiliens og værdier" og "Naturressourcer og miljø") og udviklingsbistandsprojekter ("Naboområder og verden"). I år steg andelen af denne type udgifter til 63,2 % (i 2020 var den 59,0 %).

Udgifter med lav risiko omfatter **rettighedsbaserede betalinger**, der foretages til støttemodtagere, som opfylder bestemte (mindre komplekse) betingelser. Sådanne betalinger omfatter f.eks. studie- og forskningsstipendier (under "Det indre marked, innovation og det digitale område"), direkte støtte til landbrugere ("Naturressourcer og miljø") samt lønninger og pensioner til EU-ansatte ("Europæisk offentlig forvaltning").

8. Hvad betyder det, når en erklæring er "blank/med forbehold/afkræftende"?

En "**blank**" erklæring betyder, at regnskabstallene giver et retvisende billede, og at reglerne for regnskabsaflæggelse og økonomisk forvaltning er overholdt. De underliggende transaktioner er i alt væsentligt lovlige og formelt rigtige.

En erklæring "**med forbehold**" betyder, at revisorerne ikke kan afgive en blank erklæring, men at de konstaterede problemer ikke er gennemgribende.

En "**afkræftende**" erklæring betyder, at der er gennemgribende problemer.

9. Hvad er en "væsentlig" fejlforekomst?

I revisionsterminologi er dette **den grænse, over hvilken fejl vurderes at have en væsentlig effekt**. En fejlforekomst er væsentlig, når den kan forventes at påvirke de beslutninger, brugerne af en revisionsberetning træffer. Både vi og Kommissionen anvender en **væsentlighedstærskel på 2 %**.

10. Hvorfor peger årsberetningen på risici vedrørende covid-19-hjælpepakken?

Covid-19-pandemien vil fortsat have en betydelig effekt på EU's finanser: I den finansielle periode 2021-2027 vil den samlede tildeling af midler fra instrumentet NextGenerationEU (NGEU) og den flerårige finansielle ramme (FFR) beløbe sig til 1 824 milliarder euro, **hvilket er næsten det dobbelte af udgifterne** under den foregående FFR-periode.

Samtidig har medlemsstaternes absorption af de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) fortsat været langsommere end planlagt. Absorptionen af midler fra ESI-fondene for 2014-2020 steg dog i 2021. Ved udgangen af 2021 var kun 67 % af den aftalte EU-finansiering for perioden 2014-2020 blevet udbetalt.

De uindfriede forpligtelser nåede op på et rekordhøjt beløb på 341,6 milliarder euro: 251,7 milliarder euro vedrørte EU-budgettet (et fald fra det historiske højdepunkt på 303,2 milliarder euro ved udgangen af 2020), og 89,9 milliarder euro vedrørte nye uindfriede forpligtelser vedrørende NGEU.

EU budgettets samlede eksponering mod **eventualforpligtelser steg** fra 131,9 milliarder euro i 2020 til 277,9 milliarder euro i 2021. Det skyldtes primært udstedelsen af 91,0 milliarder euro i obligationer til finansiering af NGEU-pakken i 2021 og en stigning på 50,2 milliarder euro i finansiel bistand til at hjælpe medlemsstaterne med at beskytte job og arbejdstagere, der var berørt af pandemien.

Revisionsrettens årsberetning for 2021 foreligger på 24 EU-sprog på eca.europa.eu.